

VIKEND

OSEBE:

JANA

MATEJ

PETRA

ALEŠ

ZARJA

Večer. Kuhinja stanovanja na obrobju mesta. Matej sedi za jedilno mizo.

JANA vstopi: A hočeš, da oba zboliva?

MATEJ: Rekla si, naj prezračim.

JANA: Rekla sva, da boš pripravil mizo in se spravil iz te ogabne trenirke.

MATEJ: Saj sem vse naredil. Še rože sem dal v vazo, ti me pa ...

JANA: Kje so pa kozarci?

MATEJ: U, sem jih pa res pozabil ...

JANA: Jih bom jaz prinesla, ti se pa pojdi stuširat.

MATEJ *jo poljubi:* Najbolj si luštna, kadar se jeziš. Pa ta obleka. Vau, ti paše. Čakaj, samo da vidim, če zadruga dela ... Uf ... Gumbi? ...

JANA: Pa daj ... Nimava časa, no.

MATEJ: Čisto na hitro bi pa lahko ...

JANA: Smrdiš.

MATEJ: Ti pa dišiš kot rožica.

JANA: Trot.

MATEJ: A veš kam gre trot najraje? Na rožico. Daj, no ... A ni dohtar rekel, da morava izkoristit vsak trenutek?

JANA: Vrni mi elastiko.

MATEJ: Zakaj nimaš nikoli spuščениh las?

JANA: Pod tuš pojdi!

MATEJ: Samo, če greš z mano.

JANA: Obljubila je, da bosta točna!

MATEJ: Točna? Petra se je že rodila čez rok.

Zazvoni domofon.

JANA: A vidiš!

MATEJ: Odpri jima, jaz pa letim pod tuš. *Odide.*

Jana nerazumljivo zamrmra. Odide do domofona.

JANA: Živjo! Kar prid'ta gor. *Vrne se v kuhinjo. Na jedilni mizi zagleda Matejev telefon. Začne brskati po njem. Čez nekaj časa vstopi Petra.*

PETRA: Bu!

JANA: Petra!

PETRA: Vidva bi pa res rada, da vaju oropajo. Imaš srečo, da sem samo jaz.

JANA: Samo eno številko sem mu shranila v telefon.

PETRA: Ti si pa res prijazna. *Zažvižga.* O, pa tudi lepa danes.

JANA: Praznujem.

PETRA: Ja? Vama je končno uspelo?

JANA: Uspelo? Ne. Žal ne. Nekaj drugega je.

PETRA: Kaj pa?

JANA: Presenečenje imam za Mateja. Več pa potem povem. Kaj boš pila?

PETRA: Vodo.

JANA: Če je pa petek! Ne bi raje vina?

PETRA: Fotrove brozge že ne bom pila.

JANA: Tistega vina je že zdavnaj zmanjkalo. Danes imava muškat.

PETRA: Kar vodo mi daj ...

JANA: Bi vsaj sok?

PETRA: Voda bo čisto v redu.

JANA: Izvoli. Ja kakšne podočnjake pa imaš ... Je kaj narobe?

PETRA: Ne. V bistvu sem prav v redu. Danes jaz vozim več.

JANA: Kje je pa Aleš?

PETRA: Nekam je še skočil.

JANA: Ti, Matej mi je povedal, da vas spet odpuščajo.

PETRA: Ah, jaz nisem ogrožena. Že pet let sem tam, si pozabila?

JANA: Kaj pa je potem narobe?

PETRA: Pa nič ni, no. Super sem ... Samo malo utrujena.

Tišina.

PETRA: Z Alešem bova vzela kredit za večje stanovanje.

JANA: Aja? Kaj pa je narobe z vajinim?

© Urška Arnšek 2014, ursaarnsek@gmail.com

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

PETRA: Ja kaj? Nič. Samo večjega bova vzela.

JANA: Kako lepo, midva bova celo življenje v najemu, vidva bosta pa vzela večjega.

Zazvoni Matejev telefon.

JANA: Joj, na to se pa moram ... Ja? Halo? Kdo je tam? Halo? Kdo je? Halo? Prekinilo je.

Vstopi Matej.

JANA Mateju: Spet skrita številka.

MATEJ: Živjo.

PETRA: O, živjo! Ti, nisem vedela, da imaš tajnico ...

MATEJ: Jaz tudi ne. *Jani.* Daj mi telefon. *Petri.* Kje imaš pa Aleša?

PETRA: Takoj pride.

JANA: Malo boš pa že še potrpel z nama.

MATEJ: Težko vaju bom sam krotil.

Zvonec na vhodnih vratih.

JANA: Grem jaz.

PETRA: Ne, ne. Ti kar lepo sedi. Mu bom jaz odprla. *Odide.*

MATEJ: Jaz nikoli ne brskam po tvojem telefonu.

JANA: Ker dobro veš, da ne boš nič našel.

MATEJ: Daj no, Jana ... S tem sva že opravila.

Tišina. Iz predsobe se sliši smeh in nerazumljivo govorenje. Vstopita Petra in Aleš.

ALEŠ: Dober večer družba.

MATEJ: Kje si stari?

© Urška Arnšek 2014, ursaarnsek@gmail.com

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

ALEŠ: Skočil sem še po eno malenkost za tvojo lepšo polovico. *Jani*. Izvoli.

JANA: Daj, no, saj veš, da ni treba.

ALEŠ: Se pa spodobi, a ne ...

PETRA: Čokolada sicer redi, ampak ker jo imaš tako rada ...

ALEŠ: Daj, daj, še včeraj si se basala z njo.

MATEJ: Pri nama jo pa večino kar jaz pojem. *Jani*. A ne mucica?

JANA: Tace stran! *Alešu*. Kaj boš pil?

ALEŠ: Je to muškat? Ne bi se ga branil ...

JANA: Tako se govori! Tvoja pa danes očitno nekaj stavka ...

ALEŠ: Mora veš ...

PETRA: Če pa vozim, no!

JANA: Že v redu Petra. Bom jaz z veseljem za obe pila. Na zdravje fanta!

MATEJ: Čin!

ALEŠ: Čin, čin!

ALEŠ *Mateju*: U, pa še nekaj imam zate.

MATEJ: Ne morem verjet! Od vseh viskijev, mi prineseš najboljšega. Bravo stari! Vidiš, zato se pa tako rad družim s tabo.

ALEŠ: V bistvu ga je Petra izbrala.

MATEJ: Sestrica, a počasi pridobivaš na okusu?

JANA: Sta ugotovila, da sta pozabila name, pa je šel Aleš še v trgovino?

ALEŠ: Ne ... Sploh ni bilo tako ...

PETRA: Danes ponoči mi je sladko zapasalo ...

JANA: In si šla pojest mojo čokolado?

MATEJ: Daj, no, Jana ...

JANA: Saj se samo hecam, no. Nič hudega ni. *Petri*. Vem kako je. Ampak pazi, čokolada bojda redi ... *Mateju*. Pokaži mi viski.

MATEJ: Ne, moj je.

JANA: Ja, a ga ne boš delil z nami?

MATEJ: To je moška stvar. Aleš, na, ujemi! *Vrže viski Alešu*.

ALEŠ: Opa ... Še znam ujet ...

JANA: Idiot! Lahko bi se kaj razbilo.

MATEJ: Idiot! Pa se ni. *Jo privije k sebi*. Ne paničari, no.

JANA: Pusti me!

MATEJ: Daj no ... *Jo poljubi*.

PETRA: Halo! Obiske imata.

MATEJ: Ko se pa vidva sredi lokala mečkata, je pa vse v redu?

Petra nerazumljivo zamrmra.

ALEŠ *Mateju:* In? Kako si preživel prvi teden na terenu?

MATEJ: Pa super je! Najraje ne bi nikoli več v studiu snemal. Kako pa kaj projekt?

ALEŠ: Počasi zaključujemo.

PETRA: Zadnje čase je več na inštitutu kot doma.

MATEJ: Aja, zato si tako zoprna?

PETRA: Danes si pa še posebno duhovit.

MATEJ: Joj, Petara, sploh še začel nisem. Vam povem en vic?

JANA: Aleš, ti še dotočim?

MATEJ: Kateri dve živali bi se najbolj splačalo križat?

PETRA: Tebe pa še eno.

JANA: Stonogo pa prašiča. Res smešno.

Vsi razen Jane se smejiyo.

MATEJ *Alešu:* A ne bova viskija pila?

ALEŠ: V bistvu bom kar na muškatu.

MATEJ: Pička!

ALEŠ: Ti kar lepo pij. Bova že na basketu videla, kdo je pička.

JANA: Pomoje sta pa kar lepo izenačena. *Petri.* A ne? *Mateju.* Odloži viski. Najprej bomo tole spraznili. Pa nazdravit še moramo.

ALEŠ: Na kaj pa nazdravljamo?

JANA: Kot vsi vemo, bo imel Matej kmalu rojstni dan ...

MATEJ: Ja, ja, kot vsako leto.

JANA: No, letos dobiš nekaj posebnega. Izvoli.

MATEJ: Kaj pa je to? Ne razumem.

JANA: Ja poglej, kaj je na sliki.

MATEJ: Muca ni, podgana ni, kuščar tudi ne. Gosenica?

JANA: Daj no ...

MATEJ: Morski prašiček?

JANA: Matej ...

MATEJ: Ja, pes je na sliki.

JANA: Pes, ja ... Najin pes ... Alfi. Sem ga že kupila.

ALEŠ: Pokaži, pokaži. *Petri*. Glej ga, no. Kako je luškan. Pikec mali ... *Jani*. Alfi si rekla?

MATEJ: Ti to resno? Hvala, Jana. Ampak ... Kaj pa tvoja alergija?

JANA: Saj ni tako huda, no.

PETRA *Jani*: Jaz sem pa mislila, da ti v bistvu ne maraš psov?

ALEŠ: Ah, daj no, kdo bi se lahko uprl tej kepici?

PETRA: Ne vem, no ... Pač ni logično ... Zanosit mislita, pa še alergijo imaš na dlako ...

ALEŠ: Pa kaj si taka tečka. Poglej tega medvedka. Kakšen smrček ima, pa tačke. Glej ga bajska, no ...

Zazvoni Matejev telefon.

MATEJ: Cene je. Verjetno išče zamenjavo za jutri ...

ALEŠ: Cene.

Vsi se smejijo.

ALEŠ: Kako daš lahko otroku ime Cene?

Vsi se smejijo.

JANA: *Mateju*. Ti je všeč darilo?

MATEJ: Če mi je ... *Jo poljubi*.

ALEŠ *Jani*: Super si izbrala. Kdaj ga gresta iskat?

JANA: V četrtek.

ALEŠ: Potem si pa čim prej en dopust omislita, da bo pri nama v varstvu ...

PETRA: Aja?

JANA: Te bom držala za besedo.

MATEJ: Stari, upam, da si lačen. Veš kaj vse je Jana skuhala ...

ALEŠ: Zelo lepo diši, ja ...

MATEJ: A ne? Jaz danes zanalašč nisem nič jedel.

PETRA *Mateju:* Joj, nisem ti povedala, da sem srečala Zarjo.

JANA: Zarjo?

MATEJ: Kakšno Zarjo?

PETRA: Ja pa Zarjo, no. Saj veš ... Tista tvoja sošolka iz gimnazije. Srečala sem jo pri ginekologu. Je rekla, naj te pozdravim.

MATEJ: Aja? Pozdravi jo nazaj. Gremo lahko zdaj končno jest? Sestradan sem. *Jani.* Vzamem ribe iz pečice?

PETRA: Kaj pa če bi še malo počakali?

MATEJ: Nisi nič lačna?

PETRA: Na poti sem nekaj na hitro pojedla ...

JANA: Kaj si?

ALEŠ: Tankat sva šla, pa se ni mogla upret sendviču.

JANA: Zakaj sem pa potem kuhala?

PETRA: Rekla si, naj prideva na pijačo. Kako naj bi vedela, da boš kuhala?

JANA: A še kdaj nisem?

PETRA: Pa kaj se razburjaš? Ne bomo se zdaj zaradi ribjih palčk kregali!

JANA: Pa kakšne ribje palčke? Osličje sem pripravila! Vajin oče jih je osebno dostavil.

PETRA: Kaj? Fotr se je vrnil in vidva mi tega ne moreta sporočit?

MATEJ: Jaz ga nisem videl!

JANA: Rekel je, da te bo poklical ...

PETRA: Tebe je pa že očitno!

JANA: Ja me je. Klical je, da pride za nekaj dni v mesto, pa sem ga prosila, če nam pripelje ribe.

PETRA: Že cel teden me kličeš in težiš zaradi tega butastega večera, pa nisi niti enkrat pomislila, da bi mi povedala za fotra? *Mateju*. Od tebe bi pa tudi kaj več pričakovala!

MATEJ: Si gluha? Nisem ga videl! Šele prej mi je povedala!

JANA: Vsaj nekdo mora biti v stiku z njim.

ALEŠ: Umirita se, no ...

PETRA: Nisi njegova hči!

JANA: Imam pa z razliko od tebe normalen odnos z njim!

PETRA: Normalen odnos? A ti sploh veš, kaj je normalen odnos?

ALEŠ: Petra, Jana, dajta, no, ne bit smotani ...

JANA: Sem mogoče jaz kriva, da se dobro razumeva?

PETRA: Nisi njegova hči!

JANA: A vašo družino pa lahko držim skupaj?

PETRA: Družino? Odkar ni mame, nismo nobena družina.

JANA: Kdo mu je pa stal ob strani, ko dve leti nisi govorila z njim?

PETRA: Jaz sem skrbela za mamo. Jaz sem jo vozila na terapije. Kaj je pa fotr delal? Samo hišo je znal prodat!

ALEŠ *udari po mizi:* Zdaj pa dovolj! Petra, veš da se ne smeš razburjat!

MATEJ: Jana, prosim umiri se ...

ALEŠ: To nikamor ne pelje. *Petri.* Spij malo vode.

Matej si prižge cigareto.

PETRA: Daj še meni enega!

ALEŠ: Pa kaj še! Ne boš kadila ...

PETRA: Ja pa bom!

JANA: Res mi ni treba cele kuhinje zakadit.

ALEŠ: Ni samo to ... Petra, prosim te!

PETRA: Pa kaj si zoprn? *Mateju.* Daj mi že čik, no! Pa viski odpri!

ALEŠ: Petra!

Zvonec na vhodnih vratih.

JANA: Pa kaj je to danes? *Odide.*

PETRA *Alešu:* Kot, da mi bo en čik škodil! Samo pomirit se hočem.

MATEJ: Zakaj ji pa ne pustiš kadit?

ALEŠ *Petri:* Mu lahko končno povem?

PETRA: Noseča sem!

MATEJ: Kaj?

ALEŠ: Noseča je.

Iz predsobe se sliši nerazumljivo govorenje.

MATEJ: Ne še povedat Jani, ok? Ji bom jaz ...

Vstopita Jana in Zarja.

ZARJA: Živjo. Oprostite ker motim, ampak sem ...

PETRA: Zarja! Kaj pa ti tu?

ZARJA: Res se opravičujem ker motim pri večerji ... Matej, a lahko prosim ...

MATEJ Jani: Zakaj si jo spustila v stanovanje?

JANA: Zelo je bila prepričljiva.

ZARJA: Vem, da ne bi smela sem ... Matej, jaz ... Pet minut mi daj. Nujno se morava pogovorit.

MATEJ: Nič se ne bova pogovarjala! Zdaj pa sploh ni čas za to.

ALEŠ: Saj midva se vam lahko umakneva. A ne Petra? Pridi, greva domov.

PETRA: Čakaj ...

MATEJ: Nikamor ne gresta! Zarji. Ti boš šla!

ZARJA Mateju: Že cel teden te skušam dobit. Nisem vedela, kako naj ... Matej, jaz se res opravičujem, ampak nujno se morava pogovorit ...

PETRA: O čem pa?

MATEJ Jani: Zakaj si jo spustila v stanovanje?

JANA: Ja zakaj pa ne? Ti si jo celo v najino posteljo.

ALEŠ: Greva midva vseeno domov. Se slišimo, prav?

MATEJ: Ja.

ALEŠ *Petri:* Si?

PETRA: Ja, ja.

ALEŠ: Adijo.

MATEJ: Adijo.

Petra in Aleš odideta.

ZARJA: Matej ...

MATEJ: Mislim, da sem ti jasno povedal ...

ZARJA: Poslušaj me ...

MATEJ: Midva sva se že vse zmenila!

ZARJA: Odločila sem se ...

MATEJ: Jana ve. Vse ve! Jasno? Prosim, da greš ...

ZARJA: Otroka bom obdržala!

JANA: Otroka?

KONEC.